

DRAUDZES VĒSTIS

www.melburnaslatviesudraudze.org.au

Draudzes Vēstis Nr. 27

2020. g. jūlijs, augusts, septembris

VESELĪBĀ UN SLIMĪBĀ

Pārdomas Covid-19 laikā

Domas izraisīja avīzes komiksā attēlotā aina, kurā notiek saruna starp diviem sen laulātiem draugiem. Vīrs prāto: „*Zini, ja viens no mums saslimtu ar corona vīrusu, tas visticamāk otram pieliptu.*” Sieva mierīgi apstiprina: „*Es zinu.*” Klusējot, sieva uzliek roku vīram, abi skatās pārtikas sarakstā. Nāk prātā laulībās dotie solījumi. Pa gadiem teksts šad tad mainījies, tomēr parasti atskan solījumi mīlēt, cienīt, kopā palikt ar otru priekos un bēdās, bagātībā un nabadzībā, veselībā vai slimībā, līdz Dievs nāvē šķirs. *Covid-19* laikā mūža draugiem dotie laulību solījumi daudziem tiek pārbaudīti varbūt vēl nepiedzīvotos veidos.

Katra laulība ir unikāla – tikai viena, kaut simboliski, tomēr spēcīgi vieno miljonus. Apustulis Pāvils savā vēstulē Efeziešiem 5. nodaļā dalījās vārdos, kas raksturoja kristīgās laulības dzīves būtību un ieguva vēl plašāku nozīmi, kad viņš līdzībās vīra tēlā saredzēja Kristu un sievas tēlā – Baznīcu. Tie abi savstarpējā mīlestībā brīvprātīgi vienoti un gatavi otra labā uzupurēties – veselībā un slimībā. Mēs visi kopā esam Viņa miesa, Viņa Baznīca, kas esam apliecinājuši savu ticību Kristum.

Šajā *Covid-19* laikā mūsu Baznīca ir bijusi uzticīga Viņam un pavisam vēl nepiedzīvotos apstākļos turpinājusi pildīt savu solījumu sludināt Kristus evaņģēliju. Tie esat jūs, kas turpinājuši strādāt un kopā lūgt, lai tas, kurš viens palicis un augošās bailēs par to, kā neraslimt vai samaksāt rēķinus, izjustu Dieva mieru. Lai tas, kurš sēro par mūžībā aizsaulē dzīves draugu un nespēju pat atvadīties, tiktu stiprināts kristīgās cerības dziedinošā spēkā. Lai tas, kuram kļuvis grūtāk ciešās telpās ilgstoši būt mūža drauga *labākajai pusei*, atcerētos, cik atbrīvojoši atvainoties un saņemt otra piedošanu, kā Kristus žēlastību. Lai tas, kurš jūtas tik vainīgs, jo bērniem nav spējis būt labs vai pacietīgs skolotājs, saprastu, ja bērniņš juties mīlēts, viņš būs audzis visvērtīgākajā gudrībā. Paldies visiem, kas esat Kristus Baznīca.

Lasīju par kādas laulību terapeites ieteikumu katru dienu laulātam draugam komplimentā izteikt pateicību. Ja grūti iedomāties par ko, tad terapiete ieteikusi sākt ar pateicību par to, ko bieži uztveram kā pašsaprotamu. Ieteikumam sekojot, daudzas laulības piedzīvojušas svētību! Kā būtu, ja mēs simboliski apdāvinātu Kristu, daloties ar mūsu draudzēm? Gan caur labiem vārdiem, lūgšanām, gan ar saviem ziedojumiem izteicot savu pateicību.

Ir novērots, kā pulcējoties dievkalpojumos virtuālajā pasaulē, vieglāk piemirst draudzes locekļiem ziedot draudzes darbam. Turpināsim pēc iespējām atbalstīt savas draudzes. Saprotam, ka šajā laikā kādam varētu būt grūtāk ziedot, tādēļ, lai otra devīgums nes to kā mīlu brāli vai māsu. Jūsu ziedojumi – vai tie būtu finansiāli, vai cita veida dāvanas, arvien svētīs mūsu draudzes darbu ar iespējām veselībā un slimībā, priekos un bēdās visiem kopā turpināt uzticīgi pildīt dotos solījumus Jēzum Kristum, mūsu visu mūža Draugam!

Jūsu,

+ Arhibīskape Lauma Zušēvica

NO DRAUDZES PRIEKŠNIEKA RAKSTĀMGALDA

DRAUDZES ADMINISTRATĪVĀS VADLĪNIJAS GUIDELINES

Vadlīnijas ir draudzes un valdes iekšējās darbības noteikumi, tās var atcelt vai mainīt tikai ar pilnsapulces piekrišanu. Pilnāka informācija draudzes mājas lapā: www.melburnaslatviesudraudze.org.au zem virsraksta ZIŅAS.

KĀ KĻŪT PAR PILNTIESĪGU DRAUDZES LOCEKLI?

Pilntiesīgs draudzes loceklis ir tas, kas samaksājis savu gadskārtējo draudzes nodevu par šo gadu un par iepriekšējiem diviem gadiem. Tas nozīmē, ka mācītāja pakalpojumi, baznīca un telpu lietošana, ieskaitot virtuvi, ģimenes godos kā kristībās, iesvētībās, laulībās vai ģimenes locekļa izvadīšanas gadījumā, ir pieejamas bez maksas. **Arī atdusas vieta Sv. Krusta baznīcas kapsētā Foknerā *Fawkner Cemetery* ir ar lielu atlaidi.**

JŪSU DĀVINĀJUMS BAZNĪCAI UN KAPIEM

Aicinu draudzei padomāt un savos testamentāros novēlējumos atcerēties arī Melburnas Latviešu evaņģēliski luterisko draudzi un iekļaut dāvinājumu Svētā Krusta baznīcai un to kapiem. Ar savu dāvinājumu Jūs palīdzēsiet draudzes valdei nodrošināt Sv. Krusta baznīcas un Sv. Krusta baznīcas kapsētas nākotni. **Piezīme. Dāvinājumi, \$10 000 un lielāki tiks ievietoti dāvinātāju godināšanas plāksnē, kas būs novietota Sv. Krusta baznīcas foajē.**

DRAUDZES LOCEKĻU UN VIESU MĀCĪTĀJU RAKSTI VĒSTĪS

Valde vēlās saņemt rakstus no draudzes locekļiem, kā arī no viesu mācītājiem par līdzšinējo draudzes dievkalpojumu iekārtojumu un ieteikumus, kā iekārtojumu papildināt. Saņemtie raksti, ar autora piekrišanu, tiks ievietoti 2020. gada *Draudzes Vēstīs*.

DRAUDZES TURPMĀKĀ DARBĪBA

Valde ir citīgi ir izsekojusi COVID-19 vīrusa izplatīšanos pasaulē, kā arī sabiedrības vidē Melburnā. Citīgi sekojam arī pēdējiem valdības norādījumiem un pieņemtajiem likumiem, kas valdei jāņem vērā, lai mazinātu COVID-19 izplatīšanos Viktorija un Austrālijā.

Ņemot vērā augšminēto, valde ziņo, ka **visi dievkalpojumi tiek atcelti līdz laikam, kad likumi un nosacījumi tiks atcelti vai mainīti.**

INTERNETĀ ir skatāmi dievkalpojumi latviešu valodā. Varam ieteikt visiem iepazīties ar Rīgas Luterā draudzes dievkalpojumiem internetā. Tie redzami YouTube, ievadot meklētājā: RIGAS LUTERA DRAUDZE.

GARĪGIE PAKALPOJUMI

Valdes lēmums: Gādāt draudzei par garīgiem pakalpojumiem; ģimenes aizgājēju izvadīšana, par privāto garīgo aprūpi, par bērnu kristībām un par laulībām. Kā redzat, šie ir ģimenes pakalpojumi. Ģimene pati izvēlas pakalpojuma veidu un sarunā to ar mācītāju vai ar selebrantu. Lūdzu ņemiet vērā, ka ģimene var izvēlēties mācītāju, kā arī selebrantu, kas dzīvo Melburnā vai ārpus Melburnas. Ģimene sarunā ar mācītāju vai selebrantu atlīdzību par pakalpojumu. Ņemiet vērā, ka mācītājam un selebrantam ir tiesības prasīt samaksu par pakalpojumu. Valde piedāvā ģimenei tikai daļēju atmaksu par garīgo pakalpojumu.

Par laulības pakalpojumu mācītājam un selebrantam jābūt valsts reģistrētam ar tiesībām parakstīt, ar savu roku, valsts laulības dokumentus – *Marriage Certificate*. Šādam legālam pakalpojumam draudzes dod atlīdzība ar piemaksu.

Piezīme: Atlīdzība ģimenei par draudzes locekļa izvadīšanu no baznīcas vai no apbedīšanas biroja ir nomainīts uz \$300. **Atlīdzība par pārējiem pakalpojumiem ģimenei, skati „Draudzes Vēstis” Nr. 25, 7. lpp.**

IESVĒTES STUNDAS UN GARĪGĀS PĀRRUNAS

Mūsu statūtos ir rakstīts, ka jauniem draudzes locekļiem, pirms uzņemšanu draudzē, jābūt iesvētītiem. Lai pildītu šādu nosacījumu, iepazīnos ar Rīgas Luterā Draudzes *iesvētes stundām*, kas atrodamas YouTube. Tātad, lai sagatavotu mūsu draudzei *iesvētes stundas*, ņemu vērā Rīgas Luterā draudzes *iesvētes stundu* pieeju.

Pārunāju ar māc. R. Sokolovsku par draudzes *iesvētes stundām* un kā piedāvāt katram draudzes loceklim iespēju ņemt daļību **iesvētes stundās un garīgās pārrunās, kas notiks semināru veidā**. Semināri būs reizi mēnesī, trīs mēnešu posmā. Semināros tiks pārrunāts Kristīgās ticības pamati, kā arī tēmas, kas redzamas Rīgas Luteru draudzes YouTube video ierakstos. Semināru dalībniekiem būs iespēja uzstādīt un pārrunāt ticības jautājumus.

Draudzes priekšnieks Kārlis Kasparsons pie baznīcas šiltes. Mulča vēl nav izklāta.

Iesvētes kurss tiek organizēts, lai dotu iespēju tiem Semināra dalībniekiem, kas apmeklējuši visus trīs Seminārus un pēc kursantu Iesvētībām baznīcā tiek uzņemti LELBāL draudzē Melburnā.

PS. Valde gaidīs jūsu ieskatus un ieteikumus par šādu Semināra dibināšanu draudzē.

BAZNĪCAS DAILDĀRZNIECĪBAS DARBI

Varu ziņot, ka baznīcas priekšdārza daildārzniecības darbi pabeigti; liels paldies Andrim Atvaram. Ir sastādīti daudz jaunu stādu, kas iztur vasaras karstumu un sausumu un tiek pasargāti ar krietnu *mulch* segumu. Pašreiz jaunie stādiņi ir mazi, un daži pazūd *mulch* segumā. Tomēr, ja braucat pa *Warrigal* ielu, piestājiert pie baznīcas un apskatiet paveikto darbu un dodiet savu novērtējumu valdei. Lai nonāktu pie teicama rezultāta, Andrim bija jāpavada vairākas stundas, runājot un strādājot kopā ar dārznieku. Tagad, braucot pa *Warrigal* ielu, jau pa gabalu jums būs skaidri redzama mūsu baznīcas šilte.

Kārlis Kasparsons,

*Draudzes priekšnieks
2020. gada jūnijā.*

DRAUDZES AKREDITĒTIE GARĪDZNIEKI UN SELEBRANTI

Melburnā:

draudzes vecākais Mārtiņš Biršs	<i>martinbirss@live.com</i>	mob. 0407 685 006
māc. Aldis Elberts	<i>pasaldi85@gmail.com</i>	mob. 0405 188 481
selebrante Iveta Laine	<i>iveta_lainis@hotmail.com</i>	mob. 0421 018 063
selebrante Ruta Druva	<i>ruth.druva@monash.edu</i>	mob. 0406 592 136

Sidnejā:

māc. Colvin McPherson	<i>pastor@sydneylatvianchurch.org.au</i>	mob. 0412 024 476
māc. Raimonds Sokolovskis	<i>s.sraimis@gmail.com</i>	mob. 0438 301 512

Adelaidē:

prāv. Jānis Priedkalns	<i>jpuika@bigpond.com</i>	08 8379 6983
māc. Valdis Andersons	<i>Valdis.Andersons@lca.org.au</i>	mob. 0477 033 230
māc. Guntars Baikovs	<i>guntars.baikovs@gmail.com</i>	mob. 0407 281 333

ZIEDOJUMI, PALĪDZOT MŪSU BAZNĪCAI

Draudzes Valdes vārdā izsaku lielu paldies ziedotājiem par katru ziedojumu –
no mazās zīles izaug varens ozols!

Aizgājušo piemiņas ziedojums

Māris Kučers – \$1 000 †21.04.2020.

Izsaku īpašu paldies par sekojošiem ziedojumu

Brigita Muške	\$ 500
---------------	--------

Regīna Luks	\$ 350
-------------	--------

Kārlis un Silvija Freiverts \$ 350

Ziedojami līdz \$300:

Aina Kučers, Inese un Ivars Dalinš, Dzidra Luste.

Ziedojami līdz \$150:

O. un S. Kapteinis, A. van Oosterom, M. Kūlnieks, A. un A. Vējiņš, I. Ezernieks, K. un R. Švarcs.

DRAUDZES NODEVAS – 2020./2021.g. (no 1. jūlija līdz 30. jūnijam)

Valde ir nolēmusi šīnī finansiālā gadā, kā mēs visi *cināmies* Kovida pandēmijas laikā, katram finansiālam loceklim samazināsim nodevas par \$100! Mūsu *kases stāvoklis* to atļauj, un Pilnsapulcē proponēsim apstiprināt šo lēmumu:

- * **pieaugušajiem locekļiem** – \$75
- * **studentiem starp 17 un 25 gadiem** – \$25
- * **locekļi, kas sasnieguši 95 gadus atbrīvoti no nodevām.**

Augustā visiem draudzes locekļiem izsūtīsim rakstisku ziņojumu par jaunām nodevām un arī atgādinājumus tiem, kas vēl parādā.

Nodevas var samaksāt:

Kasierim – nosūtot čeku pa pastu, rakstot to **Melb.Lat.Ev.Luth.Cong** vārdā;

Latviešu Ciemā – Veltai Strožai:

Elektroniski – pārsūtot naudu uz mūsu *Dnister* kontu:

BSB: 704-235

Account no.: **00017508**

Reference: Jūsu vārds un uzvārds. (*LOTI SVARĪGI!*)

Kvīts par samaksāto nodevu tiks nosūtīts pēc pieprasījuma. Lūdzu, pievienojiet sev adresētu aploksni ar pastmarku.

Mūsu draudzes locekļu skaits ir sarucis uz **274**! Bet vēl **60** locekļi ir parādā par 2019/2020. finansiālo gadu un no tiem **28** ir parādā arī par 2018/2019.g.! **Mums „draud Baznīcas nākotne“!**

Andris Atvars

Draudzes kasieris

=====

PAZĪSTAMĀIS DIEVS

Šad un tad vēl dzirdu no cilvēkiem domu, ka Dievu vai Trīsvienību nevar pazīt. *Viņš esot kā kaut kāda augstāka vara augšā aiz zvaigznēm, kaut kur debesīs. Labākais, ko varam darīt, ir ticēt, gaidīt, ka tā ir patiesība, varbūt kaut kādā veidā Tam tuvoties un vienkārši cerēt to labāko.* Gribu pasvītrot, ka šis NAV kristīgais uzskats par Dievu. Izteikšu to Pāvila vārdos. „Kunga Jēzus Kristus žēlastība un Dieva mīlestība un Svētā Gara sadraudzība lai ir ar jums visiem!” – Pāvila Otrā vēstule korintiešiem 13:13.

Kunga Jēzus Kristus žēlastība. Pāvils liek to pirmā vietā. Kāpēc? Jo Jēzus ir atslēga, kas atver durvis uz Dievu. „Redzi, Es stāvu durvju priekšā un kļaudzinu. Ja kas dzird Manu balsi un durvis atdara, Es ieiešu pie viņa un turēšu ar viņu mielasu, un viņš ar Mani.” (Jāņa Atklāsmē 3:20). Ievērojiet, ka Jēzus pieved Dievu pie mums. Mums nekur pašiem nav jāiet. Ne tikai ir Jēzus atslēga, kas pieved Dievu pie mums, bet Viņš ir arī durvis, kas ved mūs pie Dieva. „Patiesi, patiesi Es jums saku: ES ESMU durvis, kas ved pie avīm. Visi, kas priekš Manis nākuši, ir zagļi un laupītāji; bet avis viņus nav klausījušas. ES ESMU durvis. Ja kāds caur Mani ieiet, tas tiks izglābts; viņš ieies un izies un atradīs ganības.” (Jāņa 10:7-9).

Kāpēc žēlastība? Vārds žēlastība nozīmē *dāvana*. Dāvanu pēc definīcijas nevar nopelnīt. Tā tiek labprātīgi dota. Kas ir Jēzus Kristus *dāvana* mums? Tai ir divas puses: *žēlsirdība* un *žēlastība* (angliski: *mercy/grace*). *Žēlsirdība* ir, kad nesaņemam to, ko esam pelnījuši. Kad biju jauns un neuzvedos, mans tēvs ņēma un mani sabāra, vai pat siksnu izņēma. Biju pelnījis sodu. *Žēlsirdība* ir, kad pelnītais sods tiek atņemts. *Žēlastība* ir, kad saņemam to, ko neesam pelnījuši.

Ja mans tēvs soda vietā man nopērk saldējumu un man to iedod, tā ir žēlastība.

Jēzus Kristus pašķir mums abas divas šīs lietas kā divpusīgu naudas gabalu.

„To, kas grēka nepazīna, Viņš mūsu labā ir darījis par grēku, lai mēs Viņā kļūtu Dieva taisnība.” (2 Kor. 5:21). Jēzus Kristus pie krusta Golgatā saņēma mūsu grēku sodu, un tanī vietā sagādāja mums savu taisnību. Ticībā uz Jēzu mēs abas divas šīs lietas saņemam: grēku piedošanu un Dieva taisnību.

Un Dieva mīlestība. Dieva mīlestība izpaužas Jēzus Kristus žēlastībā. Dievs ir mīlestība, avots visam, kas ir labs, tikams un pilnīgs. Pēc pasaules radīšanas mēs lasām: „Un Dievs uzlūkoja visu, ko Viņš bija darījis, un redzi, tas bija ļoti labs.” Vienīgais, kas nebija labi, bija cilvēkam dzīvot vienam. Dievs radīja cilvēkam palīgu. Kad drīzumā cilvēki *salaida lietas dēļ*, Dievs radīja ceļu atpakaļ pie Viņa.

„Jo tik ļoti Dievs pasauli **mīlēja**, ka Viņš devis Savu vienpiedzimušo Dēlu, lai neviens, kas Viņam tic, nepazustu, bet dabūtu mūžīgo dzīvību.” (Jāņa 3:16).

Un Svētā Gara sadraudzība. Vārds *sadraudzība* ir brīnišķīgs vārds. No tā nāk mūsu vārdi *draudze* un *draudzība*. Tas ir, ko Dievs vēlas dot mums katram. Tas veids, kā Viņš to dara, ir caur Svēto Garu. Pāvils teica: „lai ir ar jums visiem!”

Pirms Jēzus gāja atpakaļ debesīs, savā Lielā Uzdevuma (*Great Commission*) beigās, Viņš teica: „Es esmu pie jums ik dienas līdz pasaules galam.” Kā tas varēja būt, ja Jēzus pats tūlīt taisījās prom atpakaļ pie Tēva debesīs? Atbildi Viņš deva pēdējā vakarēdienā pirms Lielās Piektdienas. Jēzus tur skaidroja: „Es lūgšu Tēvu, un Viņš dos **citū Aizstāvi**, lai Tas būtu pie jums mūžīgi, **Patiesības Garu**, ko pasaule nevar dabūt, tāpēc, ka viņa To neredz un To nepazīst; bet jūs To pazīstat, jo Viņš pastāvējis ir pie jums un mājās jūsos.” (Jāņa 14:16-17). Ievērojiet šos vārdus – *mājās jūsos*. Svētā Gara spēks mūsos liek mums Dievu pazīt kā Viņš vēlas būt pazīts. Pāvils rakstīja: „Jo jūs neesat saņēmuši verdzības garu, lai atkal kristu bailēs, bet jūs esat saņēmuši dievbērības **Garu**, kas mums liek saukt: *Aba, Tēvs!* Šis pats **Gars** apliecina mūsu garam, ka esam Dieva bērni.” (Romiešiem 8:15-16). Tamdēļ Jānis rakstīja: „No tā mēs **zinām**, ka Viņš paliek mūsos, proti, **no Gara**, ko Viņš mums ir devis... To es jums rakstu, lai jūs **zinātu**, ka jums ir mūžīga dzīvība, kas ticat Dieva Dēla Vārdam.” (1. Jāņa 3:24, 5:13).

Neviena cita reliģija pasaulē nepiedāvā šādu iespēju Dievu pazīt. Trīsvienība ir unikāla Kristīgai ticībai. Visām citām reliģijām tev jācenšas Dievam tuvoties. Kristīgā ticībā Dievs tuvojas mums. Tamdēļ šie svētības vārdi tik nozīmīgi.

„Kunga Jēzus Kristus žēlastība un Dieva mīlestība un svētā Gara sadraudzība lai ir ar jums visiem!”

Mācītājs Aldis

JĀNIS KAMOLIŅŠ – ĢIMENES DRAUGS

Daudzi vecākās paaudzes Melburnas latviešu evaņģēliski luteriskās draudzes locekļi un Daugavas Vanagi atcerēsies **Jāni Kamoliņu un viņa sievu Veltu.**

Draudzes dzīvē Jānis bija pazīstams kā draudzes priekšnieks, kad draudze iegādājās zemes gabalu uz *Warrigal Road, Surrey Hills* un rūpējās, ka tur uzceltu baznīcu. Par to šodien nerakstīšu, to atstāšu kādam citam. Jānis un Velta Kamoliņi bija maniem vecākiem, **Ārijai un Ēvaldam Kārklīņiem**, tuvi draugi. Šajā rakstā īsumā atgriezšos savās atmiņās par Jāni.

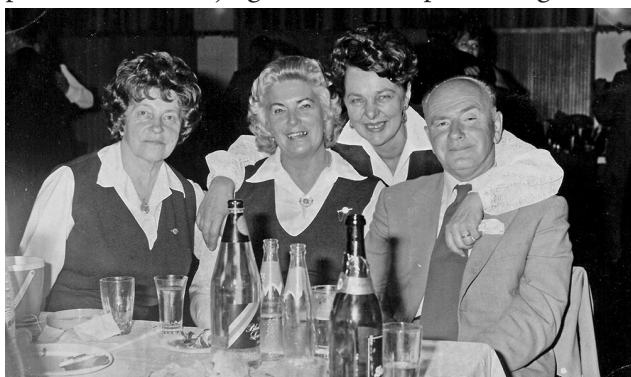

Priekšā: Ābola kundze (Veltas māte). Stāv no kreisās: J. Kamoliņš, J. Kamoliņš (jun), K. Kamoliņš, V. Kamoliņa. Fotogrāfija pirms Kamoliņu dēlu iesvētībām.

Cik tālu pagātnē vien varu atcerēties, mani vecāki un es regulāri bijām kopā ar Jāni un Veltu un viņu dēliem Kārli un Jāni. Nezinu, kā draudzība sākās, varbūt, jo visi bija Daugavas Vanagi, vai varbūt tāpēc, ka mana māte un Velta abas kara laikā bija medmāsas, kaut nedienēja kopā, vai – jo Velta un mana māte uzauga Latvijā blakus ciematos: māte Saldū un Velta – Skrundā. Bija reta sestdiena, kad nebijām kopā vai nu vienā, vai otrā mājā, kādā Daugavas Vanagu sarīkojumā, vai kādā vietējā krogā.

Atceros Jāni kā ļoti draudzīgu un smaidošu cilvēku, kas kliboja. Klibošanas cēlonis bija kara ievainojums. Pavadiju daudzas stundas, klausoties kā vecākā paaudze runāja par kara piedzīvojumiem, iebraukšanu Austrālijā, politiku, latviešu sabiedrību un kā to varētu uzlabot un daudz ko citu. Biju viens no retiem bērniem, kas negribēja skraidīt apkārt, bet ar interesi klausījās par ko vecāki un viņu draugi runāja. Jānim laikam patika, ka man interesēja viņu sarunas un daudzkreiz prasīja, vai man ir kādi jautājumi. Man nebija; pat ja ko nesapratu, gribēju vienkārši klausīties. Katru gadu tikāmies ap Jāņiem. Kaut pašā vārda dienā nebijām kopā, jo katram bija savi ciemiņi, nākošo dienu laikā vai nu mēs braucām uz Reservoir, kur dzīvoja Kamoliņi, vai viņi brauca uz Pascoe Vale, kur mēs dzīvojām. Tur kopā ar citiem ģimenes draugiem turpinājās runāšana, kā arī mūsu tautai iemīļotās lietas – kā dziedāšana, ēšana un iedzeršana. Kā mana māte, tā Velta un Veltas māte bija labas saimnieces. Ēdiens bija ne tik vien garšīgs, bet arī nekad nepietrūka.

Katru janvāri pavadījām vairākas nedēļas kopā Anglesea jūrmalā, Viktorijas rietumos. Kamoliņiem bija karavāna un liela telts, kur katru gadu ne tik vien paši dzīvoja, bet arī uzaicināja savus draugus pavadīt laiku kopā jūrmalā. Kamoliņu nometņošanas vietā pulcējās latvieši kā no Melburnas, tā Balaratas, Džilongas un pat Adelaides. Bija gandrīz tā kā privāts, agrāka laika 3x3 saiets, tikai bez referātiem. Mēs bijām kopā kā

No kreisās: M. Balode, E. Pavuliņa, A. Kārklīņa, J. Kamoliņš. Fotogrāfija uzņemta kādā Daugavas Vanagu sarīkojumā.

manu vecāku gada gājums, tā jaunieši, kuri bija mazliet vecāki par mani, jo Jāņa un Veltas dēli bija padsmitnieki, un Jānis bija uzaicinājis savus draugus, kuriem arī bija bērni tajā vecumā, tā arī viena meitene manā vecumā. Šī meitene, tagad Adelaides *Dziesmu laivas* diriģente un kādreizējā Annas Ziedares Vasaras vidusskolas vadītāja **Lilita Daenke**, dzimusi **Šulcs**, pieaugot arī kļuva par ļoti aktīvu tautieti Adelaidē. Ar Lilitu pavadījām daudz patīkamas stundas, pastaigājoties pa jūrmalu, peldoties vai vienkārši spēlējoties kopā. Mana draudzība ar Lilitu turpinās vēl šodien, un par to man jāpateicas Jānim Kamoliņam.

Anglesea jūrmalā man arī patika turpināt pasēdēt un paklausīties kā vecākā paaudze runājās. Jūrmalā bija vēl vairāk latvieši ar citām domām, ko varēju noklausīties. Liela daļa no viņiem bija aktīvi Daugavas Vanagu organizācijas biedri, un mana draudzība ar viņiem turpinājās, kad pats sāku aktīvi darboties Daugavas Vanagos.

Kā Jānim, tā manam tēvam, patika zušot. Braucu kopā ar savu tēvu, Jāni un citiem vīriešiem zušot netālu no Anglesea uz Aireys Inlet. Pavadīju ļoti patīkamas stundas ar viņiem upmalā runājoties un šad tad noķerot kādu zuti. Šīs divas nedēļas Anglesea kopā ar Jāni Kamoliņu un citiem latviešiem no manas puses bija katru gadu ļoti gaidītas. Tas bija tiesām patīkams laiks, ko nekad neaizmirsīšu.

Šis ir tikai dažas lietas no daudzām, ko atceros par Jāni Kamoliņu. Jānis bija arī ļoti iecienīts visā Melburnas un Viktorijas latviešu sabiedrībā. To pierādīja Jāņa bēres, kad Svētā Krusta baznīca bija pārpildīta, un man tika stāstīts, ka baznīcā bija tik daudz ziedu, ka apbedīšanas birojam bija jāzvana uz biroju, lai sūta vēl otru mašīnu, ar ko visus ziedus varētu aizvest no baznīcas uz kapsētu.

Paldies, Jāni un Velta, par tik jaukām dienām manā bērnībā un jaunībā un par atmiņām, ko nekad neaizmirsīšu.

Jānis Kārklis

==♦==♦==♦==♦==♦==♦==♦==♦==♦==♦==♦==♦==

ŽĒLASTĪBA JUMS UN MIERS NO DIEVA MŪSU TĒVA UN KUNGA JĒZUS KRISTUS – ĀMEN!

Sprediķis teikts 2019. gada 14. svētdienā pēc Trīsvienības svētkiem Rīgas Evaņģēliskā draudzē, pirms draudzes kopsapulces.

Šodien 14. svētdienā pēc Trīsvienības svētkiem, mūsu pārdomu pamatā liksim Dieva vārdus kādus tos lasām: Lūka 14:25-33 *Ko nozīmē būtu māceklim?*

Lieli ļaužu pūļi viņam sekoja, un, pagriezies pret tiem, viņš sacīja: „*Ja kāds nāk pie manis un neienīst savu tēvu un māti, sievu un bērnus, brāļus un māsas un vēl arī pats savu dzīvību, tas nevar būt mans māceklis. Un, kas nenes savu krustu un neseko man, tas nevar būt mans māceklis. Kurš no jums, gribēdams celt torni, vispirms apsēdies neapbrēķinās izdevumus, vai pietiks līdzekļu darba veikšanai, lai tad, kad viņš pamatus ieliek un nespēj pabeigt, visi, kas to redz, nesāk zoboties, sacīdami: šis cilvēks gan iesāka celt, bet nespēja pabeigt. Vai arī, kurš ķēniņš, gribēdams doties karot ar citu ķēniņu, vispirms apsēdies neapdomās, vai viņš ar desmit tūkstošiem spēs stāties pretī tam, kas nāk virsū ar divdesmit tūkstošiem. Bet, ja ne viņš, kamēr tas vēl tālu, sūtīs vēstnešus, lai lūgtu mieru. Tāpat neviens no jums, kas neatteiksies no visa, kas tam pieder, nevar būt mans māceklis. Āmen!*”

Kungs, svētī Tu pats mūs sava Vārda patiesībā, jo Tavs Vārds ir un paliks mūžīgā patiesība – Āmen!“

Mīļie kristīgie draugi, mani šie Jēzus vārdi katru reiz par jaunu atbaida!

Naidis mīlestības vietā – Jēzus to taču nevar visā nopietnībā no saviem sekotājiem prasīt. Ikviens, kurš ienīst citu, ne tikai pārtrauc visas attiecības ar viņu, bet arī novēl viņam visu slikto un nodara ļaunumu. Kā nekā, kurš sevi ienīst, iznīcina pats savu dzīvi, pat ja viņš pats sevi nenogalina. Naidis sabojā vai iznīcina viņa un arī citu dzīvi.

Jēzus taču parasti pieturējās pie Vecās Derības pavēles *mīli savu tuvāko kā sevi pašu* (3.Moz.19,18) un pat attiecina to uz ienaidniekiem, lai mīlot tos, kas mums nodarījuši ļaunumu vai plāno to vērsties pret mums. Vai Jēzus var ieteikt, lai mēs ienaidniekus mīlam, bet mūsu tuviniekus un sevi ienīstam? Mīlestības bausļa dēļ vien Jēzus nevar ieteikt, lai mēs padodamies naidam, mums nav jānīst mūsu tuvākie īstā vārda nozīmē.

Un nenoliedzami iekvienam, kurš seko Jēzum, tomēr ir jābūt skaidrībā par sekām, kas no sekošanas Jēzum izriet. To Jēzus skaidri norāda mūsu sprediķa tekstā. Jēzus nenoraida nevienu, kurš vēlas piederēt viņam. Nav arī tādu nosacījumu, kuri būtu jāizpilda iepriekš. Viņš priecājas par visiem un ar visiem, kas viņam tic. Bet tas nemaina vērtības, nemaina to, kas dzīvē ir svarīgs vai nesvarīgs. Ticēt Jēzum nozīmē dot viņam pirmo vietu mūsu dzīvē.

Nenoliedzami grūti. Tāpēc Jēzus brīdina par **tādu it kā vieglu, neapdomātu sekošanu Viņam**. Viņš min divus līdzības.

Pirmā ir par kādu torni. Kas pirms celšanas rūpīgi nerēķinās, tas to pametīs pusceltu. Otrā līdzība, viegli saprotams. Ja valstij militāri uzbrūk, valdniekiem jāapsver, vai viņa armija ir pietiekami spēcīga, uzbrukumu atvairītu. Ja tā nav, ir prātīgi savlaicīgi vienoties par mieru ar ienaidnieku. Neveiksmēs bieži vien cieš tie, kas ielaižas finansiālās vai militārās avantūrās. Tāpat ir ar tiem, kas vēlas piederēt Jēzum un nesaprot, ka viņam – Jēzum jādod pirmā vieta dzīvē. Jēzus nevēlas nevienu pierunāt, bet pārliecināt.

Nevienam, kas nav drošs par to, kāda ir dzīve ar Jēzu, nav jāseko Viņam. Ikvienam jāizprot, uz ko viņš ielaižas.

Un ir saprotams iemesls, kāpēc Jēzus sevi pirmā vietā liek. Viņā mēs saņemam to, ko mēs paši sev nevaram gūt un ko neviens cits mums nevar dot. Jēzus cieta, mira pie krusta un cēlās no mirušajiem mūsu dēļ, lai Viņš vienmēr būtu ar un pie mums. Mūsu attiecības ar cilvēkiem pastāv tikai īsu laiku. Tās beidzas vēlākais tad, kad mēs mirstam. Tad paliek tikai atmiņas. Turpretī mūsu dzīve ar Jēzu, ar ja citāda, nebeidzas. Viņš būs kopā ar mums visu mūsu dzīvi, un pēc nāves viņš mūs ievēdīs mūžīgajā dzīvē, kurā viņš dzīvo un valda mūžīgi, kā mēs paši to ik reizes dievkalpojumā apliecinām. Mēs esam pie Viņā labās rokās, ja uzticamies Viņa vadībai. Tāpēc vien ir labi, ka Viņš ir pirmais mūsu dzīvē.

Ko tas nozīmē, Jēzus mūsu sprediķa tekstā skaidri norāda uz izturēšanos mūsu tuvākajiem.

Ģimenes locekļi Jēzus laikā dzīvoja tuvu viens pie otra – ne vairāk kā dažu jūdžu attālumā. Ģimenei bija visciešākās sociālās attiecības, kādas vien varēja būt. Visi radnieki radniecību apzinājās, jo kā nekā tai laikā nebija ne veselības, ne pensiju apdrošināšanas, cilvēki bija atkarīgi no tuvinieku atbalsta slimībās vai vecumdienās.

Viņiem bija pienākums palīdzēt arī citās ārkārtas situācijās. Un ja mūsu sprediķa tekstā es aizstāju īsti mums neizprotamo vārdu *neienīst* ar **izjūt naidīgu attieksmi***, tas mums kļūst skaidrāks: „Ja kāds nāk pie manis un **izjūt naidīgu attieksmi** pret savu tēvu, māti, sievu, bērniem, brāļiem, māsām un sevi, viņš nevar būt mans mācekļis.“

Arī šie vārdi ir skarbi, ja runājam par attiecībām ar Jēzu, bet ja skaidri piešķiram prioritāti visām ģimenes saitēm un saistībām, mūsu attiecības ar Jēzu būs tikai sekundāras.

Par spīti, ka radniecība mūsu dienās ir mazāk nozīmīga nekā tā bija Jēzus laikā, jo mēs bieži vien dzīvojam tālu viens no otra. Personiskas tikšanās notiek retāk (It īpaši *Corona* vīrus laikā – 2020.g.), sazināšanās bieži vien ar telefona vai interneta palīdzību, visi esam vairāk vai mazāk apdrošināti un par spīti visām diskusijām veselības jomā, esam tomēr slimības gadījumā apgādāti un nodrošināti.

Toties laulības dzīves ikdiena, vai modernāk teikts – partneru attiecības ir mainījušas. Valda uzskats, ka brīvais laiks jāpavada kopīgi, partnerim vai laulātam draugam vienmēr ir jābūt labā garastāvoklī, jāizvairās no krīzēm utt. Es varētu šo uzskaiti vēl turpināt, bet vai minētās prasības drīzāk neapgrūtinā attiecības, nevis veicina tās? Katram ir jāizlemj sev pašam. Jebkurā gadījumā starp partneriem var arī būt konflikti, ja viens no viņiem ir ticīgs, domā par Jēzu, bet otram Jēzus bijis, nebijis.

Tā rezultātā partneris, kuram Jēzus nav svarīgs, var tikt sadusmots par apmeklēšanu dievkalpojumos un kopienas pasākumos. Pēc tam viņš var pateikt: *Tu dod priekšroku Jēzum, vai, tu mani atstāj novārtā, es vienmēr esmu viens.*

Droši pēc mūsu izpratnes nepareizs kopdzīves modelis, bet ne tikai laulātā kopdzīve, bet arī draudzē modeļi ir daudz un izpratnes arī. Šodien mūsu dievkalpojumā pirms kopsapulces gribētu jautāt: Kādu vietu Jēzus ieņem mūsu draudzē? Kā mēs ceļam torni, mūsu draudzes torni? Vai esam to pareizi aprēķinājuši? Kas mums uzbrūk, kur mums it kā jātaisnojas un vai esam sagatavoti?

Šie ir mūsu jautājumi un vai mēs ienīstam ko, vai kādu, vai izjūtam naidīgu attieksmi? Jautājumi, kuri skar mūs individuāli, vai kopīgi draudzē un ir pat daļēji mūsu šodienas kopsapulces pamatā! Mēģināsim būt Viņa mācekļi! Āmen!

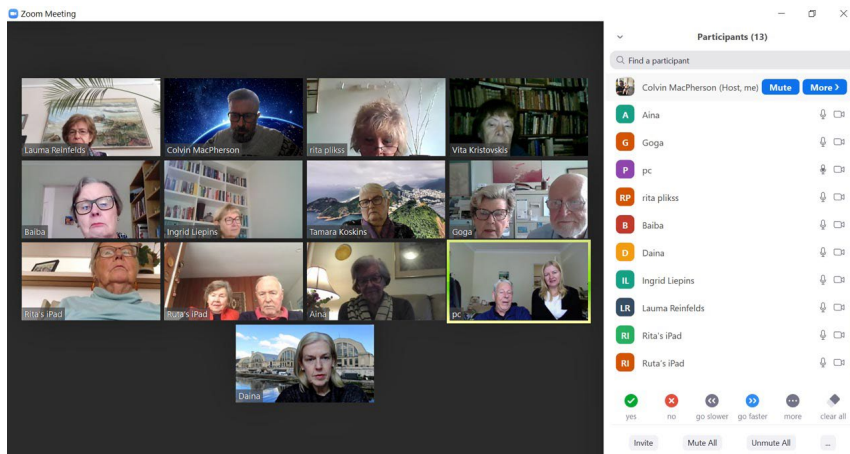
Prāvests Klāvs Bērziņš

* *ienīst* = *Izjust naidīgu attieksmi (pret ko).*

TEHNOLOĢIJA UN DIEVA DARBS

Sākot ar otro svētdienu martā, nav bijis iespējams noturēt dievkalpojumus un Bībeles stundas draudzes baznīcā un namā. Bijām spiesti atrast jaunus veidus, kā turpināt darbību un nezaudēt kontaktu ar draudzes locekļiem. Latviešiem ir sakāmvārds – *Mūžu dzīvo, mūžu mācies!* Esmu pa šiem mēnešiem iemācījies jaunas tehnoloģijas, un ne tik vien es, bet daudzi mani draudzes locekļi. Dzīvojam interesantā laikmetā, kad pasaule ir tiešām cieši savienojama un attālums vairs nav šķērslis, lai sazinātos.

„Zoom“ sesija.

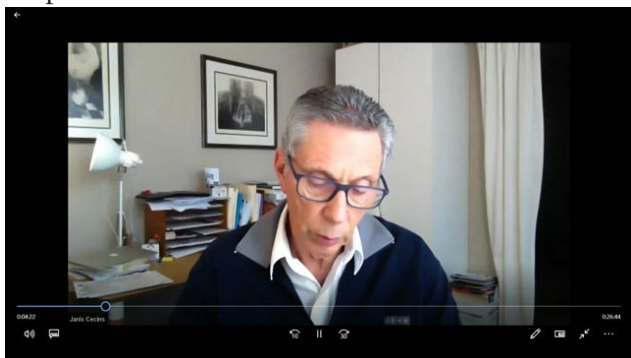
Daudzus gadus draudzes dievkalpojumi ieskaņoti kompaktdiskos. Pēdējos trīs gadus svētrunas ir pieejamas uz *Sound Cloud*. Dažas svētrunas bija ierakstītas uz video, un tās bija pieejamas draudzes mājas lapā tīmeklī. Izdomāju, ka man vajag atvērt pašam savu vietu *YouTube* un tur uzlikt svētrunas, ko cilvēki tad var noskatīties. Sāku to darīt, un tagad katru svētdien ir svētruna gan latviešu, gan angļu valodā pieejama *YouTube*. Saite tiek publicēta draudzes mājas lapā un izsūtīta par epastu, kā arī uzlikta *FaceBook*. Dažiem arī saite tiek nosūtīta caur *WhatsApp*.

Paralēli tam es katru rītu ieskaņoju īsu 5 minūšu rīta lūgšanu latviešu un angļu valodās, kas arī tiek uzlikta *YouTube* un *FaceBook*. Pateicoties Dievam un šī laika tehnoloģijai, varam turpināt izplatīt Dieva Vārdu, un īstenībā tas tagad sasniedz daudzus arī ārpus draudzes un ārpus Austrālijas. Atsauksmes ir bijušas no latviešiem ASV, Latvijā, Īrijā un Jaunzēlandē. Pirms 34 gadiem Dievs man lika pie sirds, ka vienu dienu mēs sasniegsim cilvēkus otrā pasaules pusē ar Dieva Vārdu no Hombušas. Toreiz nevarēju iedomāties, kā tas varētu būt, bet tagad tas notiek katru dienu!

Mana sieva Linda lietojusi *Zoom* tehnoloģiju savā darbā un ieteica man to izmantot. Iegādājos *Zoom* licenci, un tā tagad rīkoju Bībeles stundas, svētdienas kafijas sarunas ar kolēģiem un arī padomes sēdes uz *Zoom*.

Bībeles stundas notiek katru ceturtdienu, un mums ir dalībnieki no Melburnas, Pertas, Kanberas un Volongongas blakus tiem, kas ir tepat Sidnejā. Patreiz lasām un pārrunājam *Daniēla grāmatu*. Ir iespējams no mana datora pārraidīt visiem uz viņu atsevišķiem ekrāniem, dažādas bildes un tekstu, ko lasām. Arī tagad, kad varam sākt atkal sanākt kopā te draudzes namā, turpināsim Bībeles stundas uz *Zoom*, jo tā var pievienoties katrs, kas nespēj atbraukt.

Svētdienas kafija sarunas *Zoom* ir bijušas populāras. Katru svētdien mums ir kāda tēma. Piemēram, atzīmējam Vasarsvētkus, Ģimenes dienu, Aizvesto piemiņas dienu un nosvinējam Jāņus. Parasti noskatāmies kādu skaistu dziesmu no *YouTube*. Kādreiz tas ir bijis koris no Latvijas vai kāds labi pazīstams dziedātājs, kā piemēram, Andrea Bocelli. Daži dalās ar kādu dzeju, vai pacilājošu vai humoristisku rakstu. Aizvesto

Sidnejas Latviešu biedrības priekšnieks Jānis Čечиņš piedalās kafijas sarunās.

piemiņas dienā mums piedalījās SLB priekšnieks Jānis Čечиņš, nolasot izvilkumus no Sandras Kalnietes grāmatas *Ar balle kurpēm Sibīrijas sniegos*. Tas bija ļoti aizkustinoši. Svētdienas kafijas sarunās mums ir piedalījušies cilvēki no Melburnas, Kanberas, Volongongas, Pertas un Jaunzēlandes. Tā ir tā brīnišķīgā lieta par šādu tehnoloģiju, ka nav svarīgi, kur cilvēks atrodas. Ja ir interneta pieslēgums tīmeklim, var būt kopā ar mums. Atsauksmes no dalībniekiem ir bijušas ļoti labas. Vairāki ir izteikušies, ka vienā ziņā ir labāk nekā, kad tiekamies zālē, jo tad neiznāk ar visiem parunāties,

jo cilvēki sēž pie dažādiem galdiem. Ar *Zoom*, varam viens otru redzēt un sadzirdēt!

Pielietojot dažādus medijus, pasaule patiesi ir samazinājusies, un ir kļuvis daudz vieglāk mums izpildīt Kristus pavēli – izplatīt Dieva labo vēsti visai pasaulei. Sāksim atkal noturēt dievkalpojumus Svētā Jāņa baznīcā jūlija pirmajā svētdienā, bet turpināsim arī visu to, ko darām tīmeklī.

Saites video ierakstiem, kā arī uz Bībeles stundu un mūsu kafijas galdu ir pieejamas draudzes mājas lapā: www.sydneylatvianchurch.org.au.

Var arī atrastīt man epastu uz colvinmacpherson@gmail.com, un es saites jums nosūtīšu.

Kolvins Makfersons (Colvin MacPherson)

==❖==❖==❖==❖==❖==❖==❖==❖==❖==❖==❖==❖==

ĪPATNĒJAS LIELDIENAS

Nebija tā kā citus gadus

Nekad neesmu sevi uzskatījis par ļoti kristīgu cilvēku. Jā, ticu Dievam un regulāri eju uz baznīcu. Jau no bērnības katrus Ziemassvētkus un Lieldienas esmu bijis baznīcā. Kopš būdams Melburnas Latviešu 1. evaņģēliski luteriskās draudzes valdē un vēlāk – Melburnas latviešu evaņģēliski luteriskās draudzes valdē esmu bijis dievkalpojumos, kad vien to esmu varējis darīt, dažreiz pat divas reizes vienā svētdienā. Lieldienās un Ziemassvētkos esmu dzirdējis svētrunas no daudz mācītājiem Melburnā; mācītājiem – Buģa, Kociņa, Saulītes, Elberta, Markovska, kā arī latviešu luterāņu mācītājiem citās Austrālijas pilsētās.

Šogad Lielās Piektdienas rītā pamodos ar pilnīgi citādu sajūtu nekā iepriekšējos gadus. Nemaz nelikās, ka būtu Lielā Piektdiena, bet daudz par to nedomāju. Tomēr tad, kad pienāca laiks, kad parasti būtu sācis gatavoties braukšanai uz baznīcu, sajūta bija daudz savādāka. Likās, ka kaut kas pietrūkst. Gribēju būt baznīcā un atcerēties Jēzus mocības. Apsēdos pie televīzijas un to uzgriezu. Vispirms pieslēdzos katoļu dievkalpojumam. Tur nevarēju iejusties. Tad atradu, ka tika pārraidīts arī anglikāņu dievkalpojums no Brisbanes. Anglikāņu dievkalpojumi ir ļoti līdzīgi luterāņu dievkalpojumiem un to noskatījos līdz beigām. Cik varēju piedalījos liturģijā, atbildot mācītājam latviski; arī tēvreizi noskaitīju latviski. Pēc dievkalpojuma noskatīšanos jutos daudz labāk. Bija gandrīz tā, kā būtu bijis mūsu pašu baznīcā, kaut trūka latviešu valodas.

Kad pienāca Lieldienu rīts, pamodos agri kā katru gadu, kaut nebiju ieslēdzis modinātāju. Atkal gribējās sēsties automašīnā un braukt uz baznīcu, bet ne tik vien, ka baznīcā nebija dievkalpojums, varēja arī būt iespēja, ka mani apturētu policija un jautātu, kāpēc neesmu mājās. Lieldienu rītā diemžēl nebija dievkalpojums televīzijā, ko varētu noskatīties. Tomēr, man bija laime, jo atradu pagājušā gada Lieldienu rīta dievkalpojuma ierakstu. Dievkalpojums bija tas, ko Svētā Krusta baznīcā vadīja mācītājs Dainis Markovskis. Jutos mazliet labāk, un pēc dievkalpojuma noskatīšanās devos brokastīs.

Iepriekšējos gadus, kad tiku mājās, ieēdu olas, ko pēc dievkalpojuma biju saņēmis no draudzes dāmām baznīcā. Šogad bija olas pašam jāvēra. To arī izdarīju, bet šīs olas nebija tādas pašas, kā tās, ko ēdu citus gadus. Ola paliek ola, tāpat laikam bija tas, ka tāpat kā Lielajā Piektdienā – kaut kas pietrūka.

Iepriekšējos gados Lieldienu dievkalpojumos biju dzirdējis daudz mācītājus. Daži mani imponēja, daži man patika, viens otrs pat sevišķi nepatika, bet tomēr katru gadu braucu uz Lieldienu dievkalpojumiem ar prieku. Šogad sevišķi gaidīju Lieldienu dievkalpojumus, jo gribēju dzirdēt diakoni Rotu Stoni, ko agrāk neesmu dzirdējis. Nekas, ja Dievs to būs lēmis, varēšu diakoni Stonei dzirdēt kādā dievkalpojumā nākotnē.

2020. gada Lieldienas bija pirmās, kuras biju pavadījis mājās viens pats. Biju noskatījis dievkalpojumus un runājis ar radiem un draugiem. Telefona sarunas bija ļoti patīkamas, bet pietrūka – cilvēkus satikt un ar viņiem parunāt. Pietrūka arī izkustēšanās no mājām. Nebija tā kā citus gadus. Ceru, ka lietas drīzumā mainīsies, un varēšu atgriezties dievkalpojumos un citur latviešu sabiedrībā. Jau tagad gaidu nākošā gada Lieldienas un Lieldienu dievkalpojumus.

Jānis Kārklis

Laikrakstam „Latvietis“

==❖==❖==❖==❖==❖==❖==❖==❖==❖==❖==❖==❖==

Video formātā 2020. gada 31. maijā - <https://vimeo.com/423604784>

Nāc, Svētais Gars, un piepildi savu ticīgo sirdis ar savas mīlestības uguni!"

EVANĢĒLIJA LASĪJUMS – Mācītājs Rolands Eimanis

IEVADA VĀRDI BĒRNIEM – prāveste **Anita Vārsberga-Pāža**.

DIEVA VĀRDA LASĪJUMS – Mācītājs Rolands Eimanis

mēs visi dzirdam mūsu valodās vinus teicam Dieva varenos darbus.“

„Bet Pēteris, nostājies kopā ar tiem vienpadsmit, skalā balsī uzrunāja laudis...”

PĀRDOMAS – arhibīskape Lauma Zušēvica

Tā diena klāt – un Svētā Gara svētīti un iedvesmoti top visi! Bez vecuma, dzimuma vai ekonomiskā statusa cenzūras. Par katru Dieva Dēls Jēzus dzimis, dzīvojis, cietis, miris un augšāmcēlies.

Pēteris sludināja *savā valodā*, kas katram unikāla, jo to nosaka dzīves pieredze, ticības izaugsme, pārbaudījumi, bet pāri tam – kā katrs spējies atvērties Svētajam Garam un atļaut Tam to pārvērst, visu sevi izmainīt. Kā citādāk mēs izskaidrotu Pētera galīgo pārvērtību un drosmi. Kristus bija solījis, ka, sludinot evaņģēlija patiesību, pat pretinieku vidū, pašam vārdus nebūs jāmeklē, kā Jēzus teica: „...*Svētais Gars mācīs tai brīdī, ko jums būs runāt.*“ (Lūkas ev. 12:12)

Pirmos Vasarsvētkos Pēteris tik spēcīgi runāja, ka tapa kristīti ap trīs tūkstoši dvēseļu! Ar Vasarsvētkiem Pēteris bija gatavs pat mirt, lai Baznīca dzīvotu un turpinātu sludināt evaņģēliju! Un tā ir noticis, un vēl šodien Dievs rada, Kristus aicina un Svētais Gars darbojās cilvēkos, kam katram savs stāsts, ko vēstīt *savā valodā*, kā piederība dzīvai Kristus miesai, tas ir Baznīcai devis ne tikai ticību, cerību, mieru un sadraudzību Kristus mīlestībā, bet dzīves jēgu. Iespēju sev atrast vietu starp citiem, draudzē, kur izjust līdzsvaru nedrošā laikā, citu perspektīvu izmisumā, otra līdzjūtību, kur piedzīvot atjaunotu cerību, kad notikumi paša dzīves stāstā izceļ bailes par nākotni! Arī Pēteris nestāvēja viens, bet pirmajos Vasarsvētkos nostājās kopā ar vienpadsmit citiem!

Gatavojoties šai dienai, lūdzam trīs mūsu garīdzniekiem dalīties ar to Bībeles pantu, ko viņi saņēma iesvētības dievkalpojumā, kas bieži mūsu draudzēs notiek Vasarsvētkos. Prasījām, kā šis Bībeles pants ietekmējis tālāko dzīves ceļu, vai nē.

Katrs *savā valodā* atbildēja...

Mācītāja Rudīte Losāne – Latvija

Ja man jāatceras sava Iesvētības diena, tad teikšu godīgi, ka man atmiņā spilgtāk ir palikusi mana Kristību diena. Un tāpēc man, šodienas distancē skatoties uz šo laiku, šķiet īpaši nozīmīgs tas Bībeles pants, tā Rakstu vieta Bībelē, kas man ir atstāta manā Kristību apliecībā. Un tur ir rakstīts Dieva vārds no Mateja evaņģēlija 28. nodaļas: „*Ejat un darat par mācekļiem visus ļaudis, tos kristīdami Tēva, Dēla un Svētā Gara vārdā, āmen.*“

Ja es tādā laika distancē ieskatos, kas ir noticis pēdējos 20 gadus manā dzīvē, tad droši varu teikt, kā šī Rakstu vieta ir dziļi saaugusies ar to, kas ir noticis. Es esmu kalpojusi kā evaņģēliste, kā kapelāne un pēdējā laikā es kalpoju mūsu baznīcā kā mācītāja.

Bet man jums šajā svētku reizē ir arī kāda dāvana, kāds apsveikums. Kādi citi panti – šoreiz ne no Bībeles, bet no mana dzejoļa, kuru es sarakstīju pēc tam, kad es jau biju kristījies, iesvētījies un jutu, ka manā dzīvē kaut kas īpašs darbojas. Godīgi sakot, ja man paliek vieglāk iet cauri dzīves grūtībām, un mēs zinām, ka tas ir Svētais Gars. Tā ir Svētā Gara darbība, Svētā Gara vadība. Un tad es uzrakstīju dzejoli par tām izjūtām, kā es jutos Svētā Gara vadīta. Un šis dzejolis saucas *Dieva Gara pieskāriens*:

Kad Gars Tavs aizskar manu vāro miesu un Tava piedošana dziļi sirdī līst,
Kā pumpurs mazs mans gars Tev pretī riešas, jo spēji visas brūces, visas vainas dzīst.
Tavs Gara spēks tik maīgs un reizē varens, ver dvēseli kā ziedu saules stars,
Pār lūpām pārskrien vārdi – varu, atkal varu no jauna plaukt, jo atplaucis mans gars,
Es veros augšup debesīs, nē traki tajās tiecos, jo tās ir tapušas, kas jauns un kaut kas cits.
Te pēkšņi ieraugu, ka apkārt vienos ziedos ir pļava, sils un pašas debesis.
Es nesaprotu vairs, kur mājas manas vai šeit uz zemes tās, vai augšā tur,
Visapkārt man kā avis ziedi ganās un visus tos pats Dievs ar elpu tur,
Nav sapnis tas, es nemeloju, ticiet – šķiet, plaukstot vērusies man trešā acs.
Un visā tajā, kas vien zemišķs licies, daudz dziļāk – tālāk ietiecas mans skats.
Ak, Dievs, cik viss ir skaists un bezgalīgi priecīgs, pat sliktais pārvērties un tapis labs,
Un viss – it viss, kas acīm licies niecīgs, ir tevī dižens tapis un vēl dižāks taps.

Diakons Imants Miezis

Manā Iesvētību apliecībā ir vēlējums: „*Jēzus sacīja, Es esmu Dzīvības maize*“ Jņ.6:35. Lasot to pašu Jāņa evaņģēliju tālāk, es izlasu vēl kādas lietas, ko Jēzus ir teicis: „*Es esmu pasaules gaisma, Es esmu durvis, Kristus saka, Es esmu Labais gans,*“ Viņš saka.

Lasot Bībeli, man atklājās Kristus raksturs, man atklājās tas, kā Kristus komunicēja ar saviem laika biedriem, ar saviem tuvākajiem, ar saviem mācekļiem. Un iepazīstu es arī caur Kristu arī Dieva raksturu, Dieva labvēlību, Dieva mīlestību. Un katra kristieša uzdevums jau ir kļūt līdzīgākiem Kristum Viņa raksturā.

Kristus teica: „*Es esmu durvis.*“ Vai mēs esam durvis, vai mēs esam atvērtas durvis, vai mēs varam parādīt saviem laika biedriem jēgpilnu piepildītu dzīvi? Rādīt gaismu pasaulē, brīdināt par sēkļiem, brīdināt par klintīm jūrā un dzīves jūrā, un dzīves okeānos. Būt par labo ganu, vest savus tuvākos, savus draugus, jebkuru, kurš tajā brīdī tev ir vistuvāk pie auglīgām atziņām un sapratnes par mūžības vērtību.

Visbeidzot – Dzīvības maize. Pabarot izsalkušos, aizvest to slimajiem, būt kopā ar tiem, kas ir bēdās, nesaprašanā gan tiešā, gan pārnēstā nozīmē. Kristus saka: „*Es esmu Dzīvības maize.*“ Maize ir vērtīga katru dienu. Maize ikdienas lietošanai, maize, lai augtu, maize, lai kļūtu līdzīgāki Kristus raksturam, maize, lai parādītu Dieva raksturu savā dzīvē šodien un tik ilgi, cik Dievs ļaus dzīvot. Kristus saka: „*Es esmu Dzīvības maize.*“

Arhibīskaps emeritus Elmārs Ernsts Rozītis

Mīlās māsas un brāļi, draugi!

Ar Vasarsvētkiem un iesvētībām man saistās lielas vilšanās. Kā bērnam no stāsta par Sv. Gara izliešanu,

Baznīcas tortes zīmētāja Remi Grimes (DC draudzes latviešu skolas 6. klase).

uguns mēlēm un brīnišķīgām saprašanas spējām, man bija radies iespaids, ka iesvētīšanu piedzīvošu kā kaut ko brīnišķīgu – ārkārtīgu, līdz tam neiedomātu. Bet nekas no tā nenotika. Saņēmu gan ziedus, dāvanas, saņēmu daudz mīlas uzmanības, bet nenotika nekas ārkārtīgs, nekas aizraujošs. Varbūt arī tādēļ nav palicis prātā man mans iesvētības pants. Un varbūt tādēļ gadus vēlāk, turpat Eslingenas dienvidu baznīcā izvēlējos tad kā savu ordinācijas pantu apustuļa Pāvila vārdus: „*Tev pietiek ar manu žēlastību*“. Šis pants nu gan mani ir pavadījis manā dzīvē un manā kalpošanā. Jo starplaikā biju sapratis – Dieva klātie neizpaužas ar visādu *šurum-burum*, ar ārkārtējo vai pārdabisko. Dieva žēlastība ir pati dzīvība, katra diena, katra laba iespēja. Tas nebūt nenozīmē samierināšanos ar kaut ko mazāk nekā pie bērna iztēles. Bet tā ir apziņa, ka man jau ir dots tik daudz, ka vairāk nemaz nav iespējams. Ka ar Dieva žēlastību esmu jau tas visbagātākais cilvēks. Un dzīves aicinājums tad ir sarežģīt šo Dieva žēlastību atspoguļojamies visapkārt man. Piemēram, cilvēku labestībā, pasaules skaistumā. Un ar to tad saistās aicinājums šo žēlastību nekavēt, bet tālāk sniegt – tik dabīgi kā elpot. Visu, ko neredzu un nesaprotu, to mierīgi tad atstāju Dieva ziņā, jo man pietiek ne ar mazumiņu, bet tādēļ, jo Viņa klātienē man ir viss.

Arhibīskape Lauma Zušēvica

...Un šodien, kad visur notiek neklātienes dievkalpojumi, ar Viņa klātieni pietiks, netrūks spēka lūgt un paļauties visos apstākļos un mīlestībā kalpot Viņam un cits citam. Kristus Baznīca ir dzīva un pēc vairāk kā divi tūkstošiem gadiem vēl dara Dieva darbu! Un vai arī tas nav varens, varbūt visspēcīgākais Dieva, Kristus un Svētā Gara eksistences pierādījums!

Tagad, kad pasaule vienota cīņā pret neredzamiem ienaidniekiem, pret *Covid-19* un visām vīrusa ekonomiskām sekām, Svētais Gars dos vārdus arī mums, redzamai Latvijas evaņģēliski luteriskai Baznīcai ārpus Latvijas un Latvijā. Dos vārdus *savā valodā* liecināt kā caur daudziem un dažādiem grūtiem pārbaudījumiem, krīzēm, kariem, zaudējumiem, sērgām, baiļu pilniem laikiem, un par spīti visādu pretinieku un bezdievīgo mācību centieniem to iznīcināt – Dieva žēlastības spēkā – Baznīca dzīvo! Un jums būs dzīvot ar! To Kristus solīja!

Mīlās māsas un mīlie brāļi Kristū, no sirds – ar pateicību par jums, un ar pateicību Dievam par mūsu Baznīcu – novēlu skaistus, Svētā Gara iedvesmotus un svētītus Vasarsvētkus! Lai Dievs svētī! Āmen.

MUZIKĀLA MEDITĀCIJA – J. S. Bach, Fuga BWV 866

NĪKAJAS TICĪBAS APLIECĪBA – mācītājs Tālis Rēdmanis

LŪGŠANA – Mācītāja Biruta Puiķe-Wilson

Vispēcīgais, mūžīgais Dievs, Tu, kas Savu Garu ar uguns liesmām sūtīji saviem mācekļiem, lai tie kļūtu Tavas godības apliecinātājiem tuvumā un tālumā – gods, slava un pateicība Tev mūžīgi mūžos.

Mēs lūdzam, esi arī ar mums, kas atšķirti un ilgodamies pēc sadraudzības, pulcējamies nepiedzīvotajos veidos. Dāvā mums Tava Gara spēku, mīlestības un savaldības Garu! Dievs Svētais Gars, mēs Tevi lūdzam, **aizdedz mūsos Tavas mīlestības liesmas.**

Uģis Grīnbergs

Vispēcīgais, mūžīgais Dievs, izlej pār mums sava Gara veldzi, lai spējam Tev pateikties, par to, ka piederam Tev un esam Tavi bērni. Palīdzī saskatīt to, ka Tu turpini mūs apveltīt ar savām dzīvdarošām veltēm. Pateicamies par pestīšanas prieku caur mūsu augšāmcelto Kungu Jēzu Kristu; pateicamies par Svētā Gara iedvesmu un spēku. Dievs Svētais Gars, mēs Tevi lūdzam, **aizdedz mūsos Tavas mīlestības liesmas.**

Tamāra Rūse

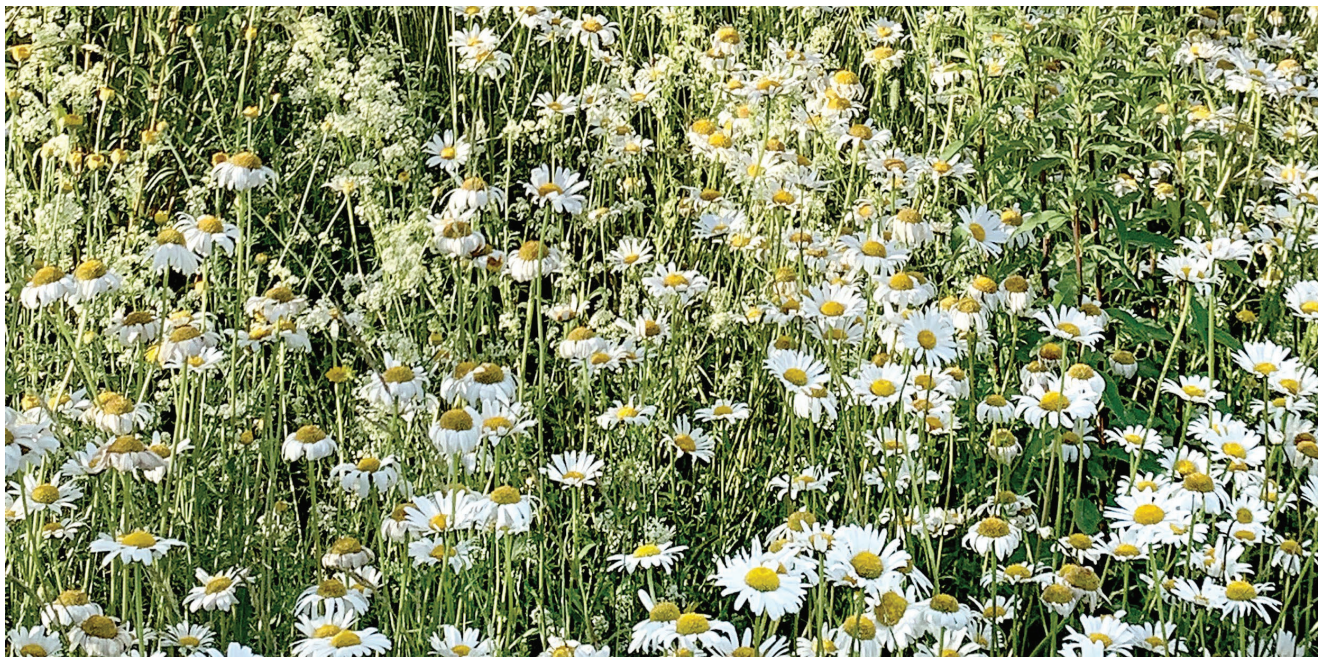
Mīlais Debesu Tēvs, sūti mums savu Garu un atjauno zemes vaigu. Pasargā mūs *COVID* vīrusa laikā. Dziedini slimos. Dāvā māsīņām un ārstiem spēku ārstēt slimos. Atklāj pētniekiem ceļu pie pareizām zālēm un potēm. Lūdzam par tiem, kuri cieš no vīrusa radītajiem zaudējumiem: kam sāp, kam zudusi iespēja nopelnīt iztiku, kas cieš. Remdē mūsu, valstu un valdību bailes un neziņu. Uzturi mūs cerībā gaišākām dienām un rādi ceļu uz tām. Mēs paceļam savas sirdis uz Tevi, Dievs Svētais Gars, un lūdzam, **aizdedz mūsos Tavas mīlestības liesmas.**

Dr. Jānis Krēsliņš

Svētais Gars, atklāj savu spēku un varenību mūsu draudzēs un Baznīcā. Izproti mūsu apmulsumu un neizpratni Tavā priekšā. Piedod, ka tieši tādēļ nereti Tevi nobīdām pabērna lomā Svētajā Trīsvienībā. Pateicoties tieši Tavai iedarbībai, mēs, neizprazdami sava tuvākā teikto un tā viedokļus, nespēdami pārvarēt pretrīnības savā starpā, tomēr spējam atrast kopīgu valodu. Dievs Svētais Gars! Mēs Tevi lūdzam, **aizdedz mūsos Tavas mīlestības liesmas.**

Prāveste Sarma Eglīte

Almighty and ever living God, look with favor upon your people gathered in prayer around the world, waiting

Ziņojums latviešu sabiedrībai Melburnā

Mīļā draudze!

Draudzes valde cītīgi seko COVID-19 vīrusa izplūdumam pasaulē, kā arī vīrusa izplūdumam Melburnas iedzīvotāju vidē.

Austrālijas valdība Kanberā ir proklamējusi ieteikumus ar likumu, kas visiem iedzīvotājiem Austrālijā jāņem vērā, lai kopīgi mazinātu COVID-19 izplatīšanos Austrālijā.

Valde ziņo, ka sākot ar svētdienu, 22. martu, visi dievkalpojumi tiek atcelti līdz turpmākajam.

Kārlis Kasparsons

Melburnas Latviešu ev. lut. draudzes priekšnieks

2020. g. 18. martā

Generations of care since 1928

Aprūpe vairākās paaudzēs kopš 1928. g.

Fixed price prepaid funerals
Fiksētas cenas priekšapmaksātām bērēm

Proudly serving the Latvian community since 1947

Ar lepnumu apkalpo latviešu sabiedrību kopš 1947. g.

9480 - 1477 All suburbs

9480 - 1477 Visas priekšpilsētas